

Η μέθοδος θεραπείας του ανθρώπου (Αρχ. Σωφρόνιος Σαχάρωφ)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 28 Αυγούστου, 2017

Οι παρατηρήσεις της ψυχολογίας για τον άνθρωπο είναι αξιόλογες, διότι περιγράφουν ότι πέρα από την λογική υπάρχει και κάτι άλλο βαθύτερο. Όμως, **οι ψυχολογικές αναλύσεις είναι παιδικές σε σχέση με την διδασκαλία των Πατέρων της Έκκλησίας**. Καίτοι οι παρατηρήσεις της ψυχολογίας είναι αξιόλογες, εν τούτοις η μέθοδος θεραπείας που προσφέρει είναι πολύ άσχημη. **Η ψυχανάλυση δεν θεραπεύει τον άνθρωπο, μάλλον τον συγχύζει περισσότερο.**

Πρέπει να κάνουμε διάκριση μεταξύ νευρολογίας και ψυχολογίας. Οι νευρολόγοι προσφέρουν πολλά στην υγεία του σώματος, διότι δίνουν μερικά φάρμακα και ισορροπούν κοινωνικά τον άνθρωπο. Αλλά και αυτοί δεν θεραπεύουν, απλώς κατευνάζουν την ενέργεια του ανθρώπου. **Η θεραπεία του ανθρώπου ξεκινά από την θεραπεία των λογισμών.** Από την θεραπεία των λογισμών γίνεται η αλλαγή του σώματος. Έτσι, ναί μεν οι νευρολόγοι με τα φάρμακα ισορροπούν τον άνθρωπο, αλλά δεν τον θεραπεύουν.

Τόσα χρόνια στο Μοναστήρι μας έδω στην Αγγλία **δεν συνάντησα κάποιον που να θεραπεύθηκε με την ψυχανάλυση**, καίτοι είναι ανεπτυγμένη στις δυτικές κοινωνίες. Όμως, πρέπει να είμαστε δίκαιοι, ότι δηλαδή οι νευρολόγοι -ιατροί, που δίνουν φάρμακα στους ασθενείς, είναι πιο ταπεινοί από τους ψυχαναλυτές και βοηθούν τους ανθρώπους να ισορροπήσουν κοινωνικά. Επίσης, βοηθούν και τους εντός της Έκκλησίας, όταν υπάρχουν προβλήματα νευρολογικής φύσεως, από διάφορους λόγους.

Το πνευματικό πρόβλημα, δηλαδή η απομάκρυνση του ανθρώπου από τον Θεό, έχει συνέπειες και στο σώμα. Η ψυχή του ανθρώπου εύκολα προσανατολίζεται προς την νέα κατεύθυνση με την μετάνοια, το σώμα όμως, όταν έχει βλαφθή, αργεί να συντονισθῆ στην νέα κατάσταση. Έδω

ισχύει ο λόγος του Χριστού: «τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής». Σὲ αὐτὴν τὴν κατάσταση, τὸ σῶμα, ποὺ ἔχει ταλαιπωρηθῆ ἀπὸ τὶς ἀμαρτίες, μπορεῖ νὰ βοηθηθῆ μὲ τὰ φάρμακα, ἀλλὰ ἡ τελικὴ θεραπεία θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν ὑγεία τῆς ψυχῆς, μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ.

Δυστυχῶς, αὐτοὶ ποὺ συγχέουν τὴν πνευματικὴ ζωὴ μὲ τὴν ψυχανάλυση ἔχουν θέσεις μέσα στὴν κοινωνία καὶ ἡ γνώμη τους ἀκούγεται περισσότερο.

Στὸν ψυχολογικὰ ἄρρωστο ἄνθρωπο δὲν ἀσθενεῖ ἀπλῶς τὸ λεγόμενο ὑποσυνείδητο, ἀλλὰ ὁ νοῦς, ποὺ εἶναι ὁ ὀφθαλμὸς τῆς ψυχῆς.

Ὅταν ἀκολουθοῦμε τὴν πνευματικὴ ζωὴ, δὲν μᾶς χρειάζεται ἡ ψυχανάλυση. Σὲ κληρονομικὰ προβλήματα βοηθᾷ ἡ νευρολογία.

Ἡ ψυχολογία τῶν ψυχιάτρων ἔχει μιὰ ἄλλη αἴσθηση, σαφῶς διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία, δηλαδὴ **ἡ ἀνθρωπολογία τους εἶναι διαφορετικὴ.**

Οἱ ψυχολόγοι ἐρευνοῦν τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν ἄνθρωπο, δηλαδὴ μὲ ἀνθρώπινες δυνατότητες. Ἀλλὰ ἔτσι οἱ ἄνθρωποι, βλέποντας τὴν ἐσωτερικὴ τους ἀκαθαρσία, **ἀπελπίζονται.** Ἀντίθετα, ὅταν βλέπουμε τὴν ἐσωτερικὴ μας ἀκαθαρσία μέσα στὸ πνεῦμα τῆς κατανύξεως εἶναι διαφορετικά, γιὰτὶ δημιουργεῖται **προσευχὴ μὲ ἐλπίδα στὸν Χριστό.**

Ἦναι διαφορὰ μεταξὺ ψυχολογίας καὶ ἐν Χριστῷ ζωῆς. Ἡ ψυχολογία ἐπιδιώκει νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὰ συμπλέγματα ἐνοχῆς, ἐνῶ στὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ βιώνουμε τὴν ὀδύνη, τὸν πόνο λόγῳ τῆς ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ δὲν σταματοῦμε τὴν μετάνοια ἕως ὅτου μεταμορφωθῆ αὐτὴ ἡ ὀδύνη.

Λυπᾶμαι γιὰ τοὺς Πνευματικοὺς Πατέρες ποὺ ἰσχυρίζονται ὅτι δὲν ἀρκεῖ ἡ πνευματικὴ ζωὴ, ἀλλὰ χρειάζεται καὶ ἡ ψυχολογία.

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ ψυχολογικοῦ καὶ πνευματικοῦ γεγονότος εἶναι διαφορὰ μεταξὺ ἀνθρωπίνου καὶ Θείου. Τὰ πάντα στὴν πνευματικὴ ζωὴ εἶναι καρπὸς ἀνθρωπίνης συνεργείας καὶ Θείας Χάριτος.

(Πηγή: www.agiazoni.gr)